

Abstrakt

Cílem této práce je analyzovat údajný střet bilaterálních investičních smluv uzavřených mezi členskými státy Evropské unie s právem Evropské unie, a taktéž jeho případný dopad na evropské investiční prostředí.

Bilaterální investiční smlouvy jsou v rozporu s právem Evropské unie ze dvou důvodů. Za prvé je to ustanovení umožňující urovnávání sporů formou rozhodčího řízení, což vylučuje soudní přezkoumání ze strany EU a nerespektuje výlučnost a autonomii práva EU. Dále jsou nekompatibilní klauzule zajišťující preferenční zacházení s investory, které jsou v konfliktu se zásadou zákazu diskriminace, protože k nim mají přístup pouze investoři ze států s uzavřenou investiční smlouvou. Preferenční zacházení uvedené v bilaterálních smlouvách je třeba buď jednostranně rozšířit na investory ze všech členských států Evropské unie, nebo je v plném rozsahu zrušit. Dokud bilaterální investiční smlouvy však nebudou anulovány, zůstávají v platnosti.

Investiční prostředí v Evropské unii je vystaveno riziku přechodně snížené právní jistoty. Důvodem je dichotomie arbitrážního řízení a národních soudů, která doposud nedala vzniknout závazné interpretaci práva EU, protože rozhodčí soudy nejsou považovány za soudy členského státu ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie. Souběh těchto paralelních, nicméně výrazně separovaných systémů, neumožňuje rychlé sjednocení závazného výkladu kompatibility bilaterálních investičních smluv s právem Evropské unie, které v důsledku dopadá na investory a jejich investiční aktivity v členských státech Unie.